

IGAZSÁGÜGYI MINISZTER

Iktatószám: XX-AJFO/141/.../2020.

Hivatkozási szám: IV/787/2020.

Dr. Sulyok Tamás úr
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Bitskey Botond úr
az Alkotmánybíróság főtitkára
részére

Alkotmánybíróság

Budapest
Donáti utca 35-45.
1015

Tárgy: A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 10/B. § (5) bekezdés a) pontja és 436. § (14)–(15) bekezdése elleni alkotmányjogi panasz (üggyvédi letét kizárása)

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Főtitkár Úr!

Az Alkotmánybíróság honlapjára felkerült a IV/787/2020. számú alkotmányjogi panasz indítvány (a továbbiakban: Indítvány), melyben az indítványozó (a továbbiakban: Indítványozó) *a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról* szóló 2013. évi CCXL. törvény (a továbbiakban: Bv. tv.) 10/B. § (5) bekezdésének a) pontja és a 436. § (14)–(15) bekezdéseinek alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte a testülettől az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (2) bekezdése alapján.

Az Abtv. 57. § (1b) bekezdésében foglaltak szerint az igazságügyi miniszternek, mint a törvény kezdeményezőjének lehetősége van az ügygel kapcsolatos álláspontjáról az Alkotmánybíróságot tájékoztatni. Tekintettel arra, hogy az Indítvánnyal érintett Bv. tv. előkészítése az igazságügyért felelős miniszter első helyi kodifikációs feladat- és hatáskörének részét képezi, ezért az Indítvánnyal összefüggő jogi véleményemről az alábbiak szerint tájékoztatom.

I. Az Indítványozó érintettségének kérdése

Előljáróban indokoltnak tartom rámutatni arra, hogy az Abtv. 26. § (2) bekezdésen alapuló indítvány kivételesen nyújtható be az Alkotmánybírósághoz abban az esetben, ha az alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói

döntés nélkül következett be a jogsérelem és nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás, vagy a jogorvoslati lehetőségeit az indítványozó már kimerítette.

Az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerinti kivételes panasz esetében, mivel az közvetlenül a norma ellen irányul, kiemelt jelentősége van az érintettség vizsgálatának, melyet az Alkotmánybíróság az indítvány tartalmi vizsgálatát megelőzően végez el. A következetes gyakorlat szerint „*a panasz befogadhatóságának feltétele az érintettség, nevezetesen az, hogy a panaszos által alaptörvény-ellenesnek ítélt jogszabály a panaszos személyét, konkrét jogviszonyát közvetlenül és ténylegesen, aktuálisan érintő rendelkezést állapít meg, s ennek következtében a panaszos alapjogai sérülnek*” {33/2012. (VII. 17.) AB határozat, Indokolás [61]}. Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben következetesen hangsúlyozza, hogy „*a panaszos alapjogában való személyes, közvetlen és aktuális sérelme különbözteti meg a kivételes panaszt az actio popularis-tól*” {például: 3175/2018. (V. 22.) AB végzés, Indokolás [8]}.

Az Alkotmánybíróság gyakorlatának megfelelően az indítványozónak az érintettségével kapcsolatos vizsgálata során a személyes, a közvetlen és az aktuális érintettség követelményeinek külön-külön is meg kell felelnie. A testület esetjoga szerint: „*[a] személyes érintettség az érintett saját alapjogában való sérelmét jelenti. [...] Ha a norma címzettje harmadik személy [...], a személyes érintettség követelménye akkor teljesül, ha az indítványozó alapjogi pozíciója és a norma között szoros kapcsolat áll fenn. [...] Az Abtv. 26. § (2) bekezdése által kifejezetten nevesített közvetlenség követelménye szempontjából az a meghatározó, hogy a kifogásolt jogszabály maga érinti-e az indítványozó alapjogát.*” {először 3110/2013. (VI. 4.) AB határozat, Indokolás [27]–[31], megerősítette: 3123/2015. (VII. 9.) AB végzés, Indokolás [12]}.

Az Indítványozó ténybeli érvelése arra irányul, hogy a Bv. tv. 10/B. § (5) bekezdés a) pontja hátrányos helyzetbe hozza az elhelyezési körülmények miatt kártalanítandó elítélteket és egyéb jogcímen fogvatartottakat, amikor „*kizárttá vált az ügyvédi letéti számlán keresztül rendelkeznie a kártalanítási összegről, ugyanis a jogalkotó köti az átutalást kezdeményezőt egy olyan számlaszámra történő folyósítás kezdeményezéséhez, aminek a kizárólagos jogosultja a szabadlábra helyezett személy.*” [Indítvány 1 a) pont, 3. oldal]. Az Indítványozó érintettségének bemutatása során felidézi az Alkotmánybíróság gyakorlatát, mely szerint az érintettségnek személyesnek, közvetlennek és aktuálisnak kell lennie, ugyanakkor álláspontom szerint mindezt a saját vonatkozásában nem támasztja alá. Érvelésében kizárólag egy ügyfele helyzetét mutatja be, aki csak „*egy ismerőse segítségével nagy nehezen tudott bankszámlát nyitni interneten*”, mert nincs internet elérése, korábban pedig nem rendelkezett saját bankszámlaszámmal. Ezt követően pedig az Indítványozó az aggodalmát fejezi ki, hogy „*ezen érintetti kör egy halálos világvárvány közepén, ahol a védekezés alaptézise a társadalmi kapcsolatok lehetőség szerinti minimálisra csökkentése, az ügyfelemet feleslegesen társadalmi interakcióra kényszerítette a jogalkotó, ami potenciálisan az élethez és testi-lelki egészséghez való jogát sértheti.*” Az Indítványozó ezután maga is elismeri, hogy „*az ügyfelem vagy más érintettek élethez és testi-lelki egészséghez való jogát jelen alkotmányjogi panaszban nem érvényesíthetem*” [Indítvány, 1 d) pont, 5–6. oldal], miközben esetlegesen ezzel a példával tudná alátámasztani a saját aktuális, személyes és közvetlen érintettségét.

Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolásában az Indítványozó a következőképpen foglalja össze addigi érvelését. „*A korábbiakban bemutatásra került, hogy a fogvatartottak*

kártalanításokhoz történő közvetlen hozzáféréshez való joga éppen a Módtv. hatálybalépésével sérült, ugyanis a végrehajtási szabályok szerinti jogcímenen, sorrendben és tartalékképzést követően tudnak hozzáférni a kártalanítási összegekhez, szemben azon pénzeszegekkel, mellyel mindaddig az ügyvédi letét szabályai és az egyedi szerződések alapján tudtak rendelkezni.” [Indítvány 2.3. pont, 12. oldal].

Fontos hangsúlyozni, hogy az Indítványozó ügyvéd a tárgybeli alkotmányjogi panaszt nem jogi képviselőként eljárva, hanem saját nevében nyújtotta be. Az Alaptörvény és a hatályos Abtv. ugyanakkor már nem teszi lehetővé az *actio popularis* jellegű indítványok alkotmánybíróági befogadását.

Az Indítványozó érveléséből és az egész Indítványból sem derül ki, hogy a Bv. tv. kifogásolt szabályai milyen, az Indítványozó személyét, konkrét jogviszonyát közvetlenül és ténylegesen, aktuálisan érintő rendelkezést állapítanak meg, és ennek következtében hogyan sérülnének az Indítványozó alapjogai, márpedig ezek az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerinti kivételes alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltételei a következő alkotmánybíróági gyakorlat szerint. Az Indítványozó csupán hipotetikus jelleggel veti fel az ügyvédi letéti díj kapcsán az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tulajdonhoz való jogának sérelmét, ám a kettő közötti ok-okozati összefüggést már nem fejt ki, ahogy azt sem számszerűsíti, hogy eddig milyen jellegű és összegű vagyoni hátrány vagy más alapjogsérelem érte a Bv. tv. kártalanítás folyósítására vonatkozó szabályainak módosulásával.

Mindezek alapján véleményem szerint nem állapítható meg az Indítványozó személyes, közvetlen és aktuális érintettsége a kifogásolt rendelkezések vonatkozásában.

II. Az Indítványozó által kifogásolt szabályozás indokolása

A kártalanítás intézményének megalkotása azt a célt szolgálta, hogy az elítélt, illetve az egyéb jogcímen fogvatartott az elhelyezési körülmények miatti jogsérelemmel arányban álló ellentételezést kaphasson. A kártalanítás kifejezetten személyhez kötött, az adott személy által elszenvedett sérelem kompenzációja. Emiatt, valamint a visszaélések elkerülése érdekében szükséges, hogy a kártalanításként járó összeg ténylegesen is közvetlenül az elítélt, illetve az egyéb jogcímen fogvatartott kezéhez kerüljön kifizetésre. Ennek megfelelően a kifogásolt rendelkezés értelmében a kártalanításként megállapított összeg folyósítása kizárólag olyan fizetési számlára történik, amelynek a számlatulajdonosa és egyben a számla kizárólagos rendelkezési jogosultja az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott; büntetés-végrehajtási intézetben fogvatartott esetén pedig a büntetés-végrehajtási intézet által kezelt letéti számlára történik a folyósítás. Lényeges, hogy a sérelmezett rendelkezés hatályba lépését megelőzően az elhelyezési körülmények miatti kártalanítási igény tárgyában hozott határozat a meghozatalakor hatályos szabályok szerint teljesítendő, tehát e rendelkezések kizárólag a hatálybalépését követően meghozott határozatokra alkalmazandók.

Továbbá fontos kiemelni, hogy abból következően, hogy a jogszabály-módosítást megelőzően a kártalanítás összege ügyvédi letéti számlára került teljesítésre, az elítélttel szemben fennálló jogos követelésekhez való hozzájutás, hozzáférés elnehezült, adott esetben ellehetetlenült. Míg a bűncselekménnyel összefüggésben megítélt polgári jogi igény, illetve a polgári bíróság által

jogerősen megítélt kártérítés vagy sérelemdíj, továbbá gyermektartásdíj követelés a kártalanítás ügyvédi letéti számlára történő teljesítését megelőzően levonásra került, az esetlegesen fennálló többi, végrehajtás alatt lévő követelés behajtására nem volt lehetőség az ügyvédi letéti számlára utalás miatt. A jogszabályok érvényre juttatását, önkéntes jogkövetés hiányában az állam kényszerítő ereje biztosítja a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) alkalmazásával. Bírósági végrehajtásra csak abban az esetben kerülhet sor, ha a végrehajtást a bíróság vagy e jogkörében a bíróságként eljáró közjegyző kifejezetten elrendeli. A Vht. alapján végrehajtási cselekmény az adós vagyoni jogának korlátozására irányul, amely eredményezheti az adós vagyona feletti rendelkezési jogának, valamint a tulajdonjogának a megszűnését is. Lényeges, hogy a végrehajtás elrendelését követően a végrehajtó a végrehajtható okiraton feltüntetett adósnak a vagyontárgyai, követelései felkutatására jogosult és kizárólag ezekre fogatosíthat végrehajtói intézkedést. Az ügyvédi letéti számlára történő teljesítés lehetőséget teremt arra, hogy e követelések kielégítése elnehezüljön vagy ellehetetlenüljön, különös tekintettel arra, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján a kártalanítás iránti igényt benyújtó elítéltek több mint 60%-ával szemben van folyamatban végrehajtási eljárás, amelyek vagyon hiányában behajthatatlanok. Ezzel szemben amennyiben – ahogyan azt a kifogásolt szabályozás előírja – az előzetes levonásokat követően fennmaradó kártalanítások összege az elhelyezési körülmények tárgyában hozott határozat alapján az elítélt vagy egyéb jogcímen fogvatartott részére a büntetés-végrehajtási intézet által kezelt letéti számlájára való átutalással, szabadlábra helyezését követően pedig olyan fizetési számlára való átutalással történik, amelynek számlatulajdonosa és a számla feletti kizárólagos rendelkezési jogosultja az elítélt vagy egyéb jogcímen fogvatartott, az egyéb végrehajtás alatt álló követelések kielégítése is lehetővé válik, ezáltal a bírósági határozatok végrehajtásának érvényt lehet szerezni, amelyhez a társadalomnak fontos érdeke fűződik.

Emellett a szabályozásnak az elítéltek reintegrációját támogató aspektusa is van, tekintettel arra, hogy a letéti számlára való utalás tilalmával biztosítható az is, hogyha az elítéltnak nincsen semmilyen tartozása, illetve ilyen a fogvatartása során sem merül fel, akkor a kártalanításként kapott összeg rendelkezésére álljon a szabadulásakor, így hozzájárulva ahhoz, hogy törvénytisztelő életet élhessen és vissza tudjon illeszkedni a társadalomba.

Az Indítványozó által támadott szabályozás így észszerű indokokon nyugszik, mely a kártalanításban részesülő elítélt vagy más jogcímen fogvatartott személy érdekeire és a társadalom érdekeire egyaránt tekintettel van.

*III. A szerződési szabadság és a *clausula rebus sic stantibus* jogelvének érvényesülése az ügyvédi megbízási szerződéseknél*

Az Indítványozó a szerződési szabadság sérelmét is vélelmezi, mivel a Bv. tv. támadott 10/B. § (5) bekezdés a) pontjának hatályos szövege nem nevesíti az ügyvédi letéti számlát az elítéltet vagy más jogcímen fogvatartottat megillető kártalanítás átutalási lehetőségei között.

Az Indítványozó idézi az Alkotmánybíróság gyakorlatát a *clausula rebus sic stantibus* érvényesülésével összefüggésben. Eszerint a jogalkotó akkor jogosult a fennálló és tartós szerződési jogviszonyokat módosítani, ha „*a szerződéskötést követően beállott valamely körülmény folytán a szerződés változatlan tartalommal történő fenntartása valamelyik fél lényeges jogos érdekét sérti, a*

körülményváltozás nem volt ésszerűen előrelátható, továbbá, ha az túlmegy a normális változás kockázatán. [...] A jogszabályi beavatkozásnak pedig további feltétele, hogy a lényeges körülményváltozás társadalmi méretű legyen, vagyis a szerződések nagy tömegét érintse”. {3048/2013. (II.28.) AB határozat, Indokolás [33]}”.

Álláspontom szerint ugyanakkor az olyan gyakorlat, mely szerint az elítéltek és más jogcímen fogvatartottak elhelyezési körülményei miatti ügyekben eljáró ügyvédek a megbízás fejében elvárják, hogy az ügyfeleknek járó kártalanítási összeg egy ügyvédi letéti számlára kerüljön átutalásra, sérelmes a kártalanításban részesülők számára. Ugyanis az ügyvéd a megbízás elvállalásának fejében az ügyvédi munkadíjon és a költségtérítésen felül a letéti díjra is igényt tarthatott, miközben az ilyen jellegű kártalanítási ügyek természete alapvetően nem indokolja a letéti jogviszony létrehozását az ügyvéd és ügyfele között. A Bv. tv. módosítását követően az ilyen ügyekben eljáró ügyvédek letéti díjra már valóban nem tarthatnak igényt, ám ezáltal a kártalanítási összeg nagyobb része maradhat a sérelmet elszenvedőknél. Összefoglalva, az ügyfelek jogos érdekeit sértheti egy olyan gyakorlat, melyben az ügyvédek a nekik járó munkadíjon és költségtérítésen felül ügyvédi letéti díjra is igényt tartanak, azaz a meghatalmazás és az ügyvédi megbízási szerződésen kívül egy letéti szerződés megkötését is elvárják, illetve megkövetelik az ügyfeleiktől a jogi képviselő ellátásának fejében.

Az Indítványozó ügyvédi munkadíjához való hozzájutását érintő felvetésével kapcsolatban az alábbiakra érdemes rámutatni. Az *ügyvédi tevékenységről* szóló 2017. évi LXXVIII. törvény 47. § (1) bekezdése alapján az ügyvéd a megbízás teljesítéseként, a megbízáshoz kapcsolódó eljárási cselekmények költségének teljesítésére, vagy a megbízáshoz kapcsolódóan megőrzésre pénzt, készpénz-helyettesítő fizetési eszközt, utalványt, értékpapírt vagy más okiratot vehet át, őrizhet és kezelhet letétként. Az Indítvány maga is utal rá, hogy a fogvatartási kártalanítási ügyekben a letéti szerződés az ügyvédi megbízási díjhoz való hozzájutás biztosításához kapcsolódhat, azonban ezzel összefüggésben megjegyzem, hogy az ügyvédi letét jogintézménye nem arra szolgál, hogy az ügyvéd munkadíjhoz való hozzájutását biztosítsa. Az ügyvédi munkadíj biztosítására a *Polgári Törvénykönyvről* szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:227. §-a alapján törvényes zálogjog illeti meg a megbízottat a megbízónak azokon a vagyontárgyain, amelyek a megbízás következtében kerülnek a birtokába – ha van ilyen –, ugyanakkor a törvényes zálogjog sem értelmezhető az Indítványozó által jelzett tulajdonszerzési jogcímként. Az ügyvédi tevékenységhez kapcsolódó megbízási díj a megbízási szerződés teljesítésekor esedékes, amely álláspontom szerint a letéti szerződés tárgyát képező ingó dolog letétbe helyezése hiányában is megilleti a megbízottat. Azonban a letéti díj – őrzési szolgáltatás nyújtása hiányában – ettől eltérő megítélésre tarthat számot.

Az elhelyezési körülményekkel összefüggő kártalanítási eljárásokat a jogalkotó akként szabályozta, hogy annak megindítására, kezdeményezésére a büntetés-végrehajtási intézetben az elítélt számára elérhető és egyértelmű módon legyen lehetősége, így ezen eljárások megindítása nem igényel ügyvédi közreműködést. Mindazonáltal az elítélt jogi ismeretei nem feltételezik minden esetben a szerződéskötések (megbízási szerződés, letéti szerződés) jogi környezetének teljes körű ismeretét, erre tekintettel az Indítványozó által sérelmezett rendelkezések célul tűzték ki az elítélt jogi szempontból kiszolgáltatott helyzetével való esetleges visszaélések kizárását, valamint a

rendelkezések az elítéltek védelmét azáltal is szolgálják, hogy a részükre megítélt és a levonásokat követően még fennmaradt összegek közvetlenül hozzájuk jussanak el.

A Ptk. a szolgáltatás és ellenszolgáltatás egyenértékűségének és a szerződések visszterhességének főszabályából következően a megbízót a megbízási díj fizetésére vonatkozó kötelezettsége akkor is terheli, ha a letét jövőbeli tárgyát a jogszabályi változás következtében nem lehet letéti számlára átutalni. A felek szerződési szabadsága lehetővé teszi, hogy az ellenszolgáltatás megfizetésének a módját a felek a körülmények változásának megfelelően módosítsák. A jogszabályváltozás az ügyvédek megbízási díj iránti igényére – a felek közötti jogviszony vonatkozásában – nem hat ki.

Megjegyzendő, hogy a sérelmezett rendelkezés hatályba lépését megelőzően is előfordulhatott olyan eset, hogy a kártalanítás ügyvédi letéti számlára utalására nem került sor. Ilyen eset lehetett, ha a kártalanítás iránti igény nem minősült alaposnak, vagy a kártalanításból a bűncselekménnyel összefüggésben megítélt polgári jogi igény, illetve a polgári bíróság által jogerősen megítélt kártérítés vagy sérelemdíj levonását követően nem maradt fenn az ügyvédi letéti számlára utalható kártalanítási összeg. Ebből következően ilyen esetekben a jogszabály-módosítástól függetlenül más törvényes módon kellett és kell gondoskodni a megbízási díj iránti igény érvényesítéséről. A megbízási díj iránti igény érvényesítésére a polgári jog szabályai irányadók és a végrehajtás elrendelését követően az önálló bírósági végrehajtó jár el a követelés behajtása érdekében a Vht. alapján.

IV. A jogállamiságból következően a kellő felkészülési idő biztosítása és a visszamenőleges hatály tilalma

Az Indítvány vélelmezi az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében szereplő jogállamiság sérelmét, mert álláspontja szerint a Bv. tv. módosítása tekintetében nem volt kellő felkészülési idő és az visszaható hatállyal történt. Álláspontom szerint éppen az Indítványozó által támadott, a Bv. tv. átmeneti rendelkezései közé beiktatott 436. § (14)–(15) bekezdései biztosítják a jogállamiságból fakadó jogbiztonság érvényre juttatását. A Bv. tv. 436. § (15) bekezdése szerint ugyanis „*a börtönsúfoltsági kártalanításokkal kapcsolatos visszaélések megszüntetése érdekében szükséges haladéktalan intézkedésekről szóló 2020. évi IV. törvény hatálybalépését megelőzően az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatti kártalanítási igény tárgyában hozott határozat a meghozatalakor hatályos szabályok szerint teljesítendő*”. Ezért az, hogy a kártalanítási összeg kifizetésének 2020. június 15-ig történő felfüggesztése csak a *börtönsúfoltsági kártalanításokkal kapcsolatos visszaélések megszüntetése érdekében szükséges haladéktalan intézkedésekről szóló 2020. évi IV. törvény* (a továbbiakban: Módtv.) hatályba lépését követően meghozott határozatokra vonatkozik, nem jelenti a visszaható hatály tilalmának sérelmét.

A kellő felkészülési idő kérdése szempontjából fontos továbbá hangsúlyozni az Indítványozó által sérelmezett szabályozás átmeneti jellegét. Tekintettel arra, hogy a hatálybalépés előtt elbírált határozatok esetében a Bv. tv. 436. § (14) bekezdése alapján a kifizetést a korábbi szabályozás alapján kellett kifizetni, az ezt követően elbírált ügyekben pedig a kifizetés felfüggesztésre került, nem állítható, hogy a támadott korlátozás azonnal hatályosult volna a szerződéses jogviszonyokban.

A fenti indokok alapján a Bv. tv. 10/B. § (5) bekezdés a) pontja, valamint a 436. § (14)–(15) bekezdése álláspontom szerint nem ütközik az Alaptörvény rendelkezéseibe és a sérelmezett

rendelkezések az elítélt vagy egyéb jogcímen fogvatartott, mint jogosult számára nem hátrányosabbak, érdeksérelmet számukra nem jelentenek.

V. Tájékoztatás

A Módtv. 2020. június 15. napjáig felfüggesztette a börtönzsúfoltsági eljárások kifizetését, és feladatul szabta a kormány számára egy új, a bűncselekmények áldozataira, illetve a fogvatartottakra vonatkozó kompenzációs rendszerek közötti megromlott természetes egyensúly helyreállítására alkalmas szabályozás kidolgozását.

Az élet- és vagyonbiztonságot fenyegető Covid-19-járványra tekintettel a kormány 2020. március 11-én veszélyhelyzetet hirdetett ki, és az ezt követő országos védekezéssel kapcsolatos feladatok nem tették lehetővé az új kártalanítási rendszer teljes körű kialakítását, ezért az Országgyűlés elfogadta a *büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési eljárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény és a börtönzsúfoltsági kártalanításokkal kapcsolatos visszaélések megszüntetése érdekében szükséges haladéktalan intézkedésekről szóló 2020. évi IV. törvény módosításáról* szóló 2020. évi LV. törvényt (a továbbiakban: Módtv.2) és a kifizetés felfüggesztésének időtartamát erre tekintettel meghosszabbította. Nyilvánvaló, hogy e határidő alatt is biztosítani kell az áldozatok hatékony igényérvényesítését, és az új, meglehetősen összetett szabályozás kialakításának ideje alatt is mindent el kell követni a bűncselekménnyel okozott kár megtérítésének biztosítása érdekében. Ennek megfelelően a Módtv.2 megnyitotta a sértetti kifizetések, valamint a gyermektartásdíjjal kapcsolatos követelések teljesítésének lehetőségét.

A Módtv.2 alapján a Bv. tv. 436. §-a a következő (16) és (17) bekezdéssel egészült ki:

„(16) A börtönzsúfoltsági kártalanításokkal kapcsolatos visszaélések megszüntetése érdekében szükséges haladéktalan intézkedésekről szóló 2020. évi IV. törvény hatálybalépését követően az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatti kártalanítási igény tárgyában hozott határozatban megítélt kártalanítási összegből a 10/B. § (5) bekezdés a) pontja szerinti kifizetés 2020. december 31-ig nem teljesíthető. E bekezdés szerinti felfüggesztés időtartama a 70/B. § (6) bekezdésében foglalt időtartamba nem számít bele.

(17) A (14) bekezdés alapján felfüggesztett kifizetések esetén - a (16) bekezdésben foglaltakra figyelemmel - a 10/B. §-ban meghatározottakat 2020. szeptember 15. napjáig kell teljesíteni.”

A módosítás nem érinti a Bv. tv. 436. § (15) bekezdésében meghatározott rendelkezéssel érintett határozatok alapján történő kifizetéseket, így ezeket a továbbra is hatályos rendelkezés alapján a Módtv. hatálybalépését megelőző szabályok szerint kell teljesíteni, ha erre eddig esetlegesen nem került sor.

Kérem a fenti tájékoztatás szíves elfogadását.

Budapest, 2020. július „10”

Tisztelettel:

